URZĄD GMINY KUTNO

ul. Witosa 1, 99-300 Kutno, tel. 24 3557020 (sekretariat), fax 24 3557021
e-mail: **sekretariat@gminakutno.pl** | nasza strona: www.gminakutno.pl
NIP Urzędu: 7751051616, NIP Gminy Kutno: 7752406122

Kutno, dnia 12.11.2026 r.

RAD.0003.34.2026

Pani Edyta Lewandowska
Radna Gminy Kutno

Dotyczy: Odpowiedzi na interpelację z dnia 30 października 2026 r. w sprawie budowy chodnika przy drodze gminnej na odcinku Stara Wieś- Bielawki

Ad 1.

Czy Gmina Kutno rozważała lub planuje budowę chodnika przy drodze gminnej na odcinku Stara Wieś - Bielawki?

Podnoszenie poziomu bezpieczeństwa uczestników ruchu drogowego stanowi jeden z głównych priorytetów inwestycyjnych Gminy Kutno. Z uwagi na uwarunkowania techniczne, operacyjne oraz ramy finansowe budżetu, w pierwszej kolejności realizowane są zadania o charakterze prewencyjnym, bezpośrednio poprawiające stan techniczny dróg, czego przykładem jest wykonany w 2025 r. remont nawierzchni drogi na odcinku Stara Wieś – Bielawki. Rozbudowa układu drogowego o dodatkową infrastrukturę pieszą jest brana pod uwagę w perspektywie kolejnych lat, jednak jej wdrożenie będzie uzależnione od zaistnienia sprzyjających możliwości prawnych, technicznych, operacyjnych i finansowych.

Ad 2.

Czy możliwe jest wykonanie chodnika na całej długości wskazanego odcinka, czy też istnieją ograniczenia uniemożliwiające realizację inwestycji w niektórych miejscach?

Wykonanie ciągu pieszego na całej długości przedmiotowego odcinka wymaga spełnienia szeregu obligatoryjnych kryteriów. Kluczowe ograniczenia wynikają z uwarunkowań technicznych i terenowych, które determinują możliwość zachowania normatywnych wymiarów chodnika (w tym jego minimalnej szerokości) oraz zapewnienia wymaganych pól widoczności dla wszystkich uczestników ruchu drogowego. Istotnym czynnikiem warunkującym zakres inwestycji pozostają również możliwości finansowe Gminy.

Ad 3.

Jakie są możliwości techniczne dotyczące szerokości planowanego chodnika, z uwzględnieniem istniejącego pasa drogowego i uwarunkowań terenowych?

Parametry techniczne chodnika, w tym jego minimalna szerokość, są ściśle regulowane przez obowiązujące przepisy prawa w szczególności przepisy techniczno-budowlane dotyczące dróg publicznych. Ostateczne możliwości wytyczenia ciągu pieszego o normatywnej szerokości w granicach istniejącego pasa drogowego mogą zostać jednoznacznie określone wyłącznie na etapie opracowywania dokumentacji projektowej, po uprzednim przeprowadzeniu szczegółowych pomiarów geodezyjnych w terenie. W odniesieniu do planowanego odcinka jednojezdniowej, dwukierunkowej drogi dojazdowej o długości około 1500 metrów na terenie wiejskim, dobór konkretnych rozwiązań geometrycznych zależy bezpośrednio od lokalnego ukształtowania i zagospodarowania terenu oraz dostępnej przestrzeni w granicach działek drogowych.

Podstawową częścią drogi przeznaczoną do ruchu pieszych jest droga dla pieszych, która składa się co najmniej z chodnika przeznaczonego wyłącznie do ruchu pieszych oraz osób poruszających się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch. Szerokość chodnika projektuje się w zależności od funkcji trasy oraz miarodajnego natężenia ruchu pieszych, przy czym w warunkach standardowych nie może być ona mniejsza niż 1,80 m. Niezwykle istotnym wymogiem technicznym jest zachowanie skrajni chodnika, której szerokość jest równa szerokości samego chodnika, oznacza to, że w całej tej przestrzeni nie mogą znajdować się żadne przeszkody ograniczające swobodę poruszania się. Jeżeli droga dla pieszych ma pełnić również inne funkcje, takie jak sytuowanie urządzeń drogi, obiektów małej architektury czy zatrzymanie lub postój pojazdów, poza samym chodnikiem projektuje się dodatkowo pas obsługujący przylegający od strony granicy pasa drogowego lub pas buforowy przylegający od strony jezdni, których szerokość dostosowuje się do rodzaju pełnionych funkcji.

Na terenach wiejskich często występują jednak tak zwane trudne warunki, wynikające z istniejącego ukształtowania lub zagospodarowania terenu, które uniemożliwiają zastosowanie rozwiązań standardowych. W takich trudnych warunkach dopuszcza się, po uzyskaniu wymaganych zgód zawężenie chodnika do szerokości nie mniejszej niż 1,00 m. Bezwzględnym warunkiem zastosowania takiego przewężenia jest zaprojektowanie miejsc do wymijania się osób ze szczególnymi potrzebami. Na półtorakilometrowym odcinku drogi odległości pomiędzy tymi mijankami muszą być dobrane tak, aby zapewniać wzajemną widoczność osób ze szczególnymi potrzebami oraz optymalny czas oczekiwania na wyminięcie, wynikający w

szczególności z możliwości poruszania się tych osób, pochylenia podłużnego drogi dla pieszych oraz natężenia ruchu pieszych i osób poruszających się przy użyciu urządzenia wspomagającego ruch.

Wytyczenie chodnika w istniejącym pasie drogowym jednojezdniowej, dwukierunkowej drogi dojazdowej wymaga ścisłego przeanalizowania szerokości wszystkich elementów przekroju poprzecznego drogi.

W sytuacji znacznego ograniczenia terenu, przepisy dopuszczają na jednojezdniowej, dwukierunkowej drodze klasy dojazdowej zastosowanie przekroju z jednym pasem ruchu przeznaczonym dla obu kierunków, którego szerokość musi być mniejsza niż suma szerokości dwóch pasów ruchu, ale nie mniejsza niż 3,50 m, pod warunkiem zaprojektowania na tej drodze odcinków o przekroju dwukierunkowym dwupasowym umożliwiających wyminięcie się pojazdów. Przy jednej jezdni głównej drogi klasy dojazdowej projektuje się obustronne pobocza w całości o nawierzchni gruntowej, których szerokość wynosi w trudnych warunkach nie mniej niż 0,50 m. Zastosowanie innych rozwiązań w miejscu pobocza jest dopuszczalne pod warunkiem, że jezdnia zostanie ograniczona wyniesionym krawężnikiem, a ruch pieszych będzie odbywał się po drodze dla pieszych lub drodze dla pieszych i rowerów, przy czym w każdym przekroju należy zachować skrajnię jezdni o wysokości minimum 4,50 m lub za odpowiednią zgodą w trudnych warunkach 4,20 m oraz szerokości równej sumie szerokości jezdni i obustronnych pasów bezpieczeństwa wynoszących po 0,50 m. Z inżynierskiego punktu widzenia na drogach gminnych, po których poruszają się maszyny rolnicze zjeżdżające podczas mijania do krawędzi jezdni, niedopuszczalne jest budowanie ciągu pieszego kosztem likwidacji solidnego oparcia bocznego dla konstrukcji nawierzchni lub pozostawiania iluzorycznych poboczy z kruszywa o szerokości od 0,10 m do 0,35 m, gdyż są one niemożliwe do prawidłowego zagęszczenia i prowadzą do szybkiego obłamywania się oraz pękania krawędzi asfaltu.

W procesie projektowania na dystansie 1500 m należy także uwzględnić ukształtowanie wysokościowe, warunki widoczności oraz odwodnienie trasy. Pochylenie poprzeczne drogi dla pieszych powinno zapewniać skuteczne odwodnienie i wynosić nie więcej niż 2%. Z kolei pochylenie podłużne drogi dla pieszych nie powinno przekraczać 6%.

Jeżeli na poszczególnych fragmentach analizowanego odcinka, szerokość istniejącego pasa drogowego okaże się niewystarczająca do wybudowania wyodrębnionego chodnika przy jednojezdniowej, dwukierunkowej jezdni, możliwe jest zastosowanie alternatywnych rozwiązań technicznych i organizacyjnych. W przypadku gdy ze względu na warunki terenowe nie jest możliwe wprowadzenie segregacji ruchu lub nie uzasadnia tego małe natężenie ruchu

uczestników, projektuje się wspólną drogę dla pieszych i rowerów o szerokości co najmniej 3,00 m.

Aby jednoznacznie wykazać przebieg granic pasa drogowego i ocenić możliwość zmieszczenia w nim chodnika oraz pozostałych elementów jednojezdniowej drogi dwukierunkowej, niezbędne jest przedłożenie urzędowego dokumentu geodezyjnego z wyraźnie zaznaczonymi liniami granicznymi tego gruntu. Integralną częścią dokumentacji będzie również zatwierdzona stała organizacja ruchu, zawierająca parametry geometrii drogi oraz lokalizację znaków i urządzeń bezpieczeństwa ruchu. Dopiero sporządzenie pełnej dokumentacji projektowej w oparciu o pomiary geodezyjne w terenie pozwoli precyzyjnie zinwentaryzować istniejące urządzenia i obiekty w pasie drogowym, zagospodarowanie terenów przyległych oraz roślinność, a w konsekwencji jednoznacznie rozstrzygnąć, jaką szerokość chodnika można wybudować na poszczególnych fragmentach drogi dojazdowej.

Ad 4.

Czy występują przeszkody związane z przebiegiem granic prywatnych nieruchomości, istniejącymi ogrodzeniami lub infrastrukturą techniczną? Jeśli tak, proszę o wskazanie, na których odcinkach i jakiego rodzaju ograniczenia występują.

Z uwagi na niewielką szerokość istniejącego pasa drogowego oraz brak zatwierdzonej koncepcji lokalizacji ciągu pieszego, na obecnym etapie nie ma prawnej ani technicznej możliwości zinwentaryzowania i precyzyjnego wyliczenia kolizji z granicami nieruchomości prywatnych, ogrodzeniami czy sieciami uzbrojenia terenu. Udzielenie szczegółowej odpowiedzi w tym zakresie będzie możliwe dopiero po opracowaniu mapy do celów projektowych oraz jednoznacznym wytyczeniu osi projektowanego chodnika przez uprawnionego projektanta.

Niezależnie od powyższego, wstępna analiza uwarunkowań techniczno-prawnych prowadzi do wniosku, iż wybudowanie normatywnego ciągu pieszego w granicach obecnego pasa drogowego jest niemożliwe. Realizacja tego zadania wymagałaby uprzedniego wykupu pasów gruntu od właścicieli bezpośrednio przylegających nieruchomości prywatnych. Podkreślenia wymaga fakt, że aktualny stan budżetu Gminy Kutno nie pozwala na zabezpieczenie środków finansowych na poczet odpłatnego nabywania gruntów pod zamierzenie, dla którego nie sporządzono jeszcze wstępnej dokumentacji koncepcyjnej. Zaangażowanie środków w tak kosztowny proces wywłaszczeniowy lub wykupowy obejmujący odcinek o długości około 1500 metrów, zaburzyłoby równowagę budżetową i skutkowało ryzykiem niewykonania lub wstrzymania zadań ujętych już w zatwierdzonych planach inwestycyjnych Gminy.

Mając na względzie powyższe uwarunkowania budżetowe, Gmina Kutno deklaruje gotowość do rozważenia zlecenia prac koncepcyjnych pod warunkiem uprzedniego pozyskania przez Panią Radną jako inicjatorkę przedmiotowego przedsięwzięcia pisemnych deklaracji (zgód) od wszystkich właścicieli nieruchomości przyległych do drogi na nieodpłatne przekazanie na rzecz Gminy części gruntów niezbędnych pod realizację przyszłej inwestycji. W obecnym stanie finansów publicznych samorządu brak jest możliwości sfinansowania wykupu tych nieruchomości ze środków własnych Gminy.

Ad 5.

Czy możliwa byłaby etapowa realizacja inwestycji, rozpoczynając od fragmentów drogi, na których warunki techniczne i własnościowe pozwalają na budowę chodnika?

Etapowanie przedmiotowej inwestycji jest formalnie i technicznie dopuszczalne. Należy jednak stanowczo podkreślić, że podział zadania na etapy wiąże się z rozłożeniem procesu inwestycyjnego na przestrzeni kilku lat budżetowych. Takie rozwiązanie wymaga odrębnego zabezpieczenia środków finansowych dla każdego z zaplanowanych etapów w wieloletnich planach finansowych oraz posiadania zatwierdzonej, kompletnej dokumentacji projektowej, która od początku uwzględniałaby docelowy układ komunikacyjny i podział na poszczególne odcinki realizacyjne.

Ad 6.

Czy gmina może przeprowadzić wstępną analizę możliwości realizacji inwestycji wraz z oszacowaniem jej kosztów?

Gmina ma możliwość zlecenia opracowania wstępnej koncepcji programowo-przestrzennej wraz z szacunkowym zestawieniem kosztów inwestycji. Przystąpienie do takiego zamówienia wymaga jednak uprzedniego wygospodarowania i zabezpieczenia dedykowanych środków finansowych w budżecie Gminy Kutno. W chwili obecnej w bieżącym planie finansowym nie ujęto środków przeznaczonych na realizację tego zadania.

Ad 7.

Czy budowa chodnika na wskazanym odcinku może zostać uwzględniona w planach Inwestycyjnych Gminy Kutno na kolejne lata?

Wniosek dotyczący budowy chodnika przy drodze wewnętrznej na odcinku Stara Wieś – Bielawki zostanie wzięty pod uwagę podczas prac nad konstruowaniem planów inwestycyjnych oraz projektów budżetu Gminy Kutno na kolejne lata. Ostateczna decyzja o wprowadzeniu zadania do realizacji będzie uzależniona od ogólnej kondycji finansowej Gminy,

hierarchii potrzeb inwestycyjnych na terenie wszystkich sołectw oraz możliwości pozyskania na ten cel zewnętrznych środków dofinansowania.

Otrzymują:

1. Adresat;
2. a/a.